

[Miljøministeren]

eskrivning eller ej, har rejst den folkelige bevægelse, som er endt i frihedsbevægelsen i de baltiske lande. Jeg synes, det er rigtigt, at det danske Folketing markerer, at miljøorganisationerne har spillet en meget stor rolle for frigørelsen og derfor også vil komme til at spille en stor rolle for næste fase i miljøpolitikken omkring Østersøen.

Jeg synes også, det er meget vigtigt, at vi fremmer det parlamentariske samarbejde og derved ligesom i Europarådet åbner for adgang til de skandinaviske demokratier for de andre Østersølande. Disse nye demokratier har brug for vores støtte for simpelt hen at lære at leve i normalt demokratiske samfund med de spilleregler, der er.

Dér vil jeg godt sige til hr. Aage Brusgaard, at jeg naturligvis ikke synes, at det danske erhvervsliv skal betale for kommunismens forsyndelser og forbrydelser. Det er heller ikke det, jeg forestiller mig, heller ikke i lovforslaget om Østlandepuljen, som fru Lone Dybkjær var inde på og ikke kunne forstå hvor blev af. Det er altså fremsat for Folketinget i slutningen af januar, og det er sat til behandling i Folketinget den 5. marts. Og jeg sætter ikke tidspunktet for, hvornår Folketinget behandler lovforslagene.

Det er de nye demokratier, vi skal styrke. Det er de nye demokratier, som ikke skal knuses under regningen fra kommunisterne. Og hvis de skal have disse kæmpe miljøregninger oven i alle de andre vanskeligheder, de har, så kan det godt være, vi kommer til at opleve det samme, som vi oplevede i tiden efter 1919, hvor de også alle sammen var demokratier, nemlig at de bukker under for den økonomiske byrde, og omkring 1930 var der ikke nogen af dem tilbage på den side af Østersøen. Det vil vi godt medvirke til at undgå ved i hvert fald at hjælpe i forbindelse med miljøforeningerne.

Jeg vil jeg minde hr. Aage Brusgaard om, at Jyllands-Posten foreslog den nye miljøminister, at han sendte alle pengene til Østeuropa og ikke brugte én krone herhjemme, for det fik vi meget mere ud af. Jyllands-Posten mente altså, at det drejede sig om at lægge hele miljøindsatsen i Østeuropa. Det mener jeg nu ikke, men jeg mener, at vi faktisk får miljø for pengene, og at vi får hjulpet de nye demokratier.

Jeg er glad for, at hr. Gade og hr. Løvig Simonsen støtter min kritik af den form for dumpning af radioaktivt affald, som svensker-

ne har tænkt sig, og som efter min opfattelse er en forvridning af Londonkonventionen. Jeg er glad for, at jeg altså har støtte, når jeg går videre med forsøget på at forhindre den slags ting i denne konvention.

Jeg er i øvrigt meget glad for, at Folketinget igen har kunnet enes om en vigtig miljøpolitisk indsats og har kunnet samles i et meget stort flertal om den dagsorden, som her foreligger. Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at vi er kommet til femte fase i miljøpolitikken, og det vidner denne dagsorden jo også om. Jeg synes, det lover godt både for indsatsen for Østersøen og for miljøindsatsen i Tinget.

Gade (SF):

Hr. Løvig Simonsen omtalte Østersøregionen som et vækstområde og sagde, at vi på et tidspunkt også skulle diskutere etablering af et egentligt Østersøråd. Det er jeg meget enig i, og jeg ser også den dagsorden, der bliver vedtaget her, som en start på noget, der kan blive til et Østersøråd.

Hvis der er opslutning i landene rundt omkring Østersøen til den model, der er skitseret her, med faste ministermøder, med parlamentarikerforsamling, hvor vi starter med miljø-samarbejde, men forstår, at det også trækker teknologisk samarbejde, forskningssamarbejde, udviklingssamarbejde i det hele taget med sig, så er vi ganske godt på vej til at lave et Østersøråd. Vi gør det ved med et snuptag at benytte et eksisterende system, og dermed behøver vi ikke at komme ud i udmattende diskussioner om at opbygge nye store bureaukratier og konstruktioner. Så det er jeg meget enig i.

Jeg er også enig i behovet for en samordning af den finansielle støtte. Jeg har forstået, at Nordisk Investeringsbank spiller en ganske betydelig rolle her, og jeg synes, det var en flot beslutning, der blev taget af de nordiske lande, da Nordisk Investeringsbank fik vedtaget reelt at udvide sit anvendelsesområde.

Jeg forstod på fru Hanne Severinsen, at hun støttede opbygningen af samarbejdet mellem de parlamentariske forsamlinger og også mente, at det var vigtigt med et samspil. Jeg vil godt selv udtrykke det lidt stærkere, også i forlængelse af det, andre ordførere har været inde på:

Jeg tror, det er afgørende nødvendigt, at det internationale miljø-samarbejde, der kan opleves som langt væk fra dagligdagen for alminde-